

พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์

Ethical Behaviors Among Nursing Students
Boromarajonani College of Nursing,
Sawanpracharak Nakhon Sawan

ศรีสุดา งามขำ พย.ด* Srisuda Ngamkham, Ph.D*
มธุรดา บรรจงการ พย.ด* Maturada Bunjongkarn, Ph.D*

Corresponding author: srisuda.n@bcnsprmw.ac.th

Received: 16 June 2020, Revised: 25 Aug 2020, Accepted: 31 Oct 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล และเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรมใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมจริยธรรม ประกอบด้วย 3 ประเด็นสำคัญ คือ การรู้จักหน้าที่ของตนเอง การสร้างความไว้วางใจ และการไม่เบียดเบียนผู้อื่น นอกจากนี้พบว่าระดับการศึกษาของมารดาต่างกันพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในด้านความยุติธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.85, p < .024$) นักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในครอบครัวบิดามารดาแยกกันอยู่ มีความพยายามมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.62, p < .029$)

ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในด้านประหยัดและอดทน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่แข่งขันสูงและเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณธรรมจริยธรรมและคุณภาพต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรม จริยธรรม นักศึกษาพยาบาล

* พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ maturada@bcnsprmw.ac.th

* Special Professional Nurse, Boromarajonani College of Nursing, Sawanpracharak Nakhon Sawan

Abstract

This descriptive study aimed to examine ethical behaviors and the differences between demographic data and ethical behaviors among nursing students. Research population was 146 first year nursing students at Boromarajonani College of Nursing, Sawanpracharak Nakhon Sawan studying in the second semester, academic year 2019. Research instruments comprised personal data, ethical behavior questionnaires and open-ended question of opinions on ethical behaviors. Data were analyzed by descriptive statistics and one-way ANOVA. Content analysis was used for analyzing the opinions on ethical behaviors.

The findings illustrated that overall ethical behaviors of nursing students were in a high level. The opinions on ethical behaviors consisted of 3 main ideas: knowing one's own duty; building trust; and not exploiting others. In addition, there is significant difference between the level of mother's education and students' justice behaviors ($F = 3.85, p < .024$) and living with separated parents made the students significantly put more effort ($F = 3.62, p < .029$).

Conclusion, the institution should set the program to develop students' economical and effort behaviors to help students to live in the high competition society and becoming a professional nurse with morality, ethics, and quality.

Keywords: Behavior, Ethics, Nursing Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันนับเป็นสิ่งของยุคดิจิทัล (Digital generation) ที่เยาวชนรุ่นใหม่มีความเป็นอยู่อยู่กับโลกเทคโนโลยี ท่องโลกกว้างจากอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนมาก ประกอบกับบิดามารดามุ่งประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัวทำให้ความสัมพันธ์สื่อสารเชิงพฤติกรรมต่อกันของครอบครัวมีน้อย จากหลักฐานพบว่า การเปลี่ยนแปลงเชิงสังคม โดยบุคคลมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของคนในสังคมตามมา กล่าวคือ การหย่อนในศีลธรรม จริยธรรม ขาดระเบียบวินัย ขาดความรับผิดชอบ เกิดการเอาเปรียบกันของคนในสังคม ส่งผลให้วิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ดีงามของคนไทยเริ่มจางหายไปพร้อม ๆ กับการล่มสลาย

ของสถาบันครอบครัว ชุมชนและ วัฒนธรรมท้องถิ่น จากสภาพปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ก่อให้เกิดจากการขาดสมดุลในการพัฒนา คือ มุ่งเน้นแต่การรับเอาความเจริญทางวัตถุโดยมิได้เน้นจริยธรรมควบคู่ไปด้วย¹

วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่นอกจากให้การดูแลบุคคลที่เจ็บป่วยแล้ว ยังรวมถึงญาติและผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วย ดังนั้นในการปฏิบัติงานพยาบาลจำเป็นต้องมีความรู้ในศาสตร์การพยาบาล ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล และจริยธรรมในการทำงานไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ป่วยและญาติมีสุขภาพดี ด้วยความเอื้ออาทร (Caring) ความเชื่อถือและไว้วางใจ (Trust and confidence) ความรู้สึกเอาใจเขามาใส่ใจเรา

(Empathy) ความเห็นอกเห็นใจ (Sympathy) การให้ความเคารพ (Respect) ความเป็นผู้มีอารมณ์ขัน (Humor) สำหรับนักศึกษาพยาบาล เป็นผู้ที่จะเริ่มเรียนรู้วิชาจริยศาสตร์และกฎหมาย วิชาชีพทางการพยาบาล นักศึกษาพยาบาลวิชาชีพ ในอนาคตย่อมต้องได้รับการปลูกฝังเรื่องจริยธรรม ทั่วไปในสังคมไทย ซึ่งเป็นแนวทางอันดีงามที่บุคคล พึงประพฤติและปฏิบัติ นำไปสู่ความสงบสุขต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม² และจริยธรรมสำหรับพยาบาล เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำมา ปรับใช้ในการศึกษาพยาบาลต่อไป

พฤติกรรมทางจริยธรรม เป็นพฤติกรรมพื้นฐาน ที่ต้องปลูกฝังให้แก่เยาวชนไทยตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึง ระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดพฤติกรรมจริยธรรมไว้ทั้งหมด 9 พฤติกรรม ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ โดยมีมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็น คนดี มีความรู้คู่กับคุณธรรม ด้วยการใช้คุณธรรม จริยธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงกับความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษาการร่วมกัน ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อและพฤติกรรม ที่ดีงาม เมื่อพิจารณาพฤติกรรมคุณธรรมเหล่านี้แล้ว การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียน จำเป็น ต้องดำเนินควบคู่กับการพัฒนาในส่วนอื่นๆ เช่น กิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้ เรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้ความสามารถทางสติปัญญา ให้คิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น รวมทั้งสามารถ ควบคุมอารมณ์ของตนเองไว้ได้อย่างหนักแน่น คงเส้นคงวา และรับรู้อารมณ์ของคนอื่น³ เพื่อการ เป็นพลเมืองไทยที่ดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมไทยได้อย่างมีความสุข

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ ประชารักษ์ นครสวรรค์ เป็นสถาบันการศึกษาที่เน้น การผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการพยาบาล โดยมี ปรัชญาว่าการพยาบาลเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

พยาบาลกับผู้ใช้บริการบนพื้นฐานการดูแลแบบ เอื้ออาทร ประกอบด้วยความเอื้ออาทรทาง วิทยาศาสตร์และความเอื้ออาทรเชิงความเป็นมนุษย์⁴ วิทยาลัยจึงเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรม ของนักศึกษาโดยจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การกระทำเชิงจริยธรรมเน้นคุณค่าที่ดีและให้อยู่ใน จิตสำนึกของนักศึกษาทุกคนจนกลายเป็นวัฒนธรรม เชิงจริยธรรมให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติ หรือแสดงออกทางการกระทำได้ พร้อมกับวิทยาลัยฯ ได้กำหนด อัตลักษณ์คุณธรรมของนักศึกษาพยาบาล คือ ซื่อสัตย์ มีวินัย รับผิดชอบ ดังนั้นในการจัดการ เรียนการสอนและกิจกรรมต่างของ วพบ.สวรรค์ ประชารักษ์ นครสวรรค์ จึงเป็นการส่งเสริมให้ นักศึกษาพยาบาลมีอัตลักษณ์ด้านคุณธรรมที่ชัดเจน ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมทาง จริยธรรมทั่วไปของนักศึกษาพยาบาล เพื่อที่ได้ สามารถนำไปใช้วางแผนเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทาง จริยธรรมและนำไปกำหนดนโยบายของวิทยาลัยเพื่อ พัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราช ชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรม ราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ จำแนกตาม ข้อมูลส่วนบุคคลของบิดามารดา

คำถามการวิจัย

1. พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ ประชารักษ์ นครสวรรค์เป็นอย่างไร
2. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาและของบิดา มารดาแตกต่างกันพฤติกรรมทางจริยธรรมของ

นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ ภูมิลำเนา บุตรลำดับที่ของนักศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และ สถานภาพความสัมพันธ์ของบิดาและมารดา

2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมทางจริยธรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงความดีงาม และเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม จากโครงสร้างของคุณลักษณะจริยธรรมในสังคมไทย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ปรับปรุงแล้ว 11 ประการ ประกอบด้วย⁵

2.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพันด้วยความพากเพียรพยายาม และความละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่

เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

2.2 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกายวาจาใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

2.3 ความมีเหตุผล หมายถึง ความสามารถในการใช้ปัญญาในการประพฤติปฏิบัติ รู้จักไตร่ตรอง พิสูจน์ให้ประจักษ์ ไม่หลงงมงาย มีความยับยั้งชั่งใจ โดยไม่ผูกพันกับอารมณ์และความยึดมั่นของตนเอง ที่มีอยู่เดิมซึ่งอาจผิดได้

2.4 ความกตัญญูทวดเวทีก หมายถึง ความรู้สึกในการอุปการคุณหรือบุญคุณที่ผู้อื่น/สิ่งอื่นที่มีต่อเรา ทวดเวทีก หมายถึง การแสดงออก และการตอบแทนบุญคุณ ดังนั้น ความกตัญญูทวดเวทีก

จึงหมายถึง ความรู้บุญคุณและตอบแทนคุณต่อคนอื่น
สิ่งอื่นที่มีบุญคุณ

2.5 การรักษาระเบียบวินัย หมายถึง การควบคุมการประพฤติ ปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับ
จรรยาบรรณ ขอบบังคับ ข้อตกลง กฎหมาย และศีลธรรม

2.6 ความเสียสละ หมายถึง การละความ
เห็นแก่ตัว การแบ่งปันแก่คนที่ควรให้ ด้วยกำลังกาย
กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา รวมทั้งการรู้จักสละทิ้ง
อารมณ์ร้ายในตนเองด้วย

2.7 ความสามัคคี หมายถึง ความพร้อม
เพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันร่วมมือกันกระทำกิจการ
ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
มากกว่าส่วนตัว

2.8 การประหยัด หมายถึง การใช้สิ่งทั้ง
หลายพอเหมาะพอควรให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ไม่
ยอมให้มีส่วนเกินมากนัก รวมทั้งการรู้จักระมัดระวัง
รู้จักยับยั้งความต้องการให้อยู่ในกรอบและขอบเขตที่
พอเหมาะพอควร

2.9 ความยุติธรรม หมายถึง การปฏิบัติด้วยความ
เที่ยงตรงสอดคล้องกับความเป็นจริงและเหตุผล
ไม่มีความลำเอียง

2.10 ความอุตสาหะ หมายถึง ความพยายาม
อย่างเข้มแข็ง เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงาน

2.11 ความเมตตา-กรุณา เมตตา หมายถึง
ความรักใคร่ ปรารถนาจะให้ผู้อื่นเป็นสุข กรุณา
หมายถึง ความสงสาร คิดจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงพรรณนา
(Descriptive Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมทาง
จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล และเพื่อศึกษา
พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลจำแนก
ตามข้อมูลส่วนบุคคลของบิดาและมารดา วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนีนครสวรรค์ประชาวิทย์ นครสวรรค์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ศึกษาในประชากรซึ่งเป็นนักศึกษา
พยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนคร

สวรรค์ประชาวิทย์ นครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างคือ
นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในปี
การศึกษา 2562 ห้อง A จำนวน 74 คน และห้อง B
จำนวน 72 คน รวมทั้งหมด 146 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลทั่วไป
ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย
ภูมิลาเนา บุตรลำดับที่ของนักศึกษา ระดับการศึกษา
ของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา
สถานภาพความสัมพันธ์ของบิดาและมารดา

2. แบบสอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมของ
นักศึกษาพยาบาล โดยปรับปรุงจากโครงสร้างของ
คุณลักษณะจริยธรรมในสังคมไทย 11 ประการ⁵
ประกอบด้วยควมมีระเบียบวินัย จำนวน 7 ข้อ ความ
รับผิดชอบ จำนวน 6 ข้อ ความซื่อสัตย์ จำนวน 6 ข้อ
ควมมีเหตุผล จำนวน 5 ข้อ ความเสียสละ จำนวน
5 ข้อ ความกตัญญูตเวที จำนวน 6 ข้อ ความสามัคคี
จำนวน 5 ข้อ การประหยัด จำนวน 5 ข้อ ความ
ยุติธรรม จำนวน 6 ข้อ ความอุตสาหะ จำนวน 5 ข้อ
ความเมตตา-กรุณา จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน
60 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 300 คะแนน โดยใช้มาตร
วัดให้คะแนนเพื่อประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของ
นักศึกษาพยาบาลดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติในประเด็นนั้นเป็นประจำ

4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติในประเด็นนั้นบ่อย
ครั้ง

3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติในประเด็นนั้นเป็น
บางครั้ง

2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติในประเด็นนั้นนานๆ ครั้ง
1 คะแนน หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติในประเด็นนั้นเลย
การแบ่งระดับของช่วงคะแนนรายข้อ

ระดับน้อย หมายถึง คะแนนพฤติกรรมจริยธรรม
อยู่ในช่วง 1.00 – 2.33

ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนพฤติกรรม

จริยธรรมอยู่ในช่วง 2.34 – 3.66
ระดับมาก หมายถึง คะแนนพฤติกรรมจริยธรรม
อยู่ในช่วง 3.67 – 5.00
การแบ่งระดับของช่วงคะแนนรายด้าน
ด้านความมีระเบียบวินัย (7 ข้อ)
ระดับน้อย หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 7.00 – 16.33
ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 16.34 – 25.66
ระดับมาก หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 25.67 – 35.00
ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้าน
ความกตัญญูกตเวที ด้านความยุติธรรม (6 ข้อ)
ระดับน้อย หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 6.00 – 14.00
ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 14.01 – 22.00
ระดับมาก หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 22.01 – 30.00
ด้านความมีเหตุผล ด้านความเสียสละ ด้านความ
สามัคคี ด้านความอดสาหะ ด้านความประหยัด (5 ข้อ)
ระดับน้อย หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 5.00 – 11.66
ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 11.67 – 18.33
ระดับมาก หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 18.34 – 25.00
ด้านความเมตตากรุณา (4 ข้อ)
ระดับน้อย หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 4.00 – 9.33
ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 9.34 – 14.66
ระดับมาก หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 14.67 – 20.00
การแบ่งระดับของช่วงคะแนนโดยรวม (60 ข้อ)
ระดับน้อย หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 60.00 – 140.00

ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 141.00 – 220.00
ระดับมาก หมายถึง คะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมอยู่ในช่วง 221.00 – 300.00
3. คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ
พฤติกรรมจริยธรรม และคุณลักษณะจริยธรรมใน
สังคมไทย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การหาความตรงของเครื่องมือ
การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม
โดยผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาการบริหารการ
พยาบาลจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของ
เนื้อหาโดยดำเนินการตรวจสอบความตรงของ
แบบสอบถาม (Content Validity) การใช้ภาษา
ชัดเจน เพื่อให้ตรงตามเนื้อหาและครอบคลุม และ
ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิโดย
ค่า IOC (Index of item objective congruence)
อยู่ระหว่าง 0.67-1.00
การหาความเที่ยงของเครื่องมือ
การหาความเที่ยงของเครื่องมือโดยการนำไป
ทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่มีลักษณะคล้ายคลึง
กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน แล้วนำมาหาค่าความ
เชื่อมั่น โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
ได้เท่ากับ 0.97

การพิทักษ์สิทธิ์
โครงการวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะ
กรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์
หมายเลข SPRNW-REC 020/2019 วันที่ 25 ธันวาคม
2562 แม้ว่าความเสี่ยงจากวิจัยครั้งนี้มีน้อย แต่อาจ
จะเกิดความเสี่ยงด้านจิตใจต่ออาสาสมัครในขณะ
สัมภาษณ์ได้ เช่น รู้สึกไม่สบายใจ คับข้องใจ เป็นต้น
หากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวผู้วิจัยได้เตรียมการ
ป้องกันไว้ ดังนี้

1. หยุดการสัมภาษณ์และการบันทึกเสียง

ทันที

2. ถามความสมัครใจของอาสาสมัครในการดำเนินการต่อ หรือบอกยกเลิก

3. เกี่ยวกับการรักษาความลับของอาสาสมัคร แก้ไขโดยข้อมูลทุกอย่างของอาสาสมัครจะเก็บไว้ในตู้ล็อกและเก็บเป็นความลับไว้ในสถานที่ที่ปลอดภัย เป็นระยะเวลา 10 ปี หลังจากทีอาสาสมัครลงลายมือชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย หลังจากนั้น ข้อมูลทั้งหมดจะถูกลบทิ้งทันที มีแต่ผู้วิจัยและผู้ควบคุมดูแลการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้ หลังเสร็จสิ้นการศึกษาข้อมูลจะถูกตีพิมพ์และนำเสนอในภาพรวม โดยจะไม่มีการอ้างชื่อที่อยู่ หรือสิ่งใดๆ ที่จะสามารถสืบค้นไปถึงอาสาสมัครได้

การรวบรวมข้อมูล

เมื่อโครงร่างผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยของวิทยาลัยพยาบาล สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ คณะวิจัยชี้แจงโครงการวิจัยให้แก่อาจารย์ประจำชั้นของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ทราบเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 ห้อง (ห้อง A และ B) พร้อมนัดวัน เวลา เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยการอธิบายให้นักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจในวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบสอบถาม ดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2562 ถึงเดือนมกราคม 2563 และนำผลที่ได้จากการสอบถามและแบบประเมินความปวดมาตราตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วนำมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติดังนี้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ One Way ANOVA วิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของบิดามารดา (ได้แก่ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และสถานภาพความสัมพันธ์ของบิดาและมารดา) กับพฤติกรรมทาง

จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ และการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเสนอความคิดเห็นและการตอบคำถามปลายเปิด โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 20 ปี (SD = 2.34) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 58.9 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครสวรรค์ และร้อยละ 50.7 เป็นบุตรคนที่ 2 ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.9 และ 82.9 ตามลำดับ บิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.2 และ 41.8 ตามลำดับ ร้อยละ 63 บิดาและมารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษา

พฤติกรรมจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้านพบว่า 9 ด้าน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความเสียสละ ความกตัญญูกตเวทีก ความสามัคคี ความยุติธรรม และเมตตากรุณา คะแนนอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านความประหยัด และความอดทน คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายข้อด้านความประหยัด พบว่า การทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน มีคะแนนอยู่ในระดับต่ำ คะแนนเฉลี่ย 2.07 (S.D. = 1.09) ในด้านความอดทน พบว่า การอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน และการใช้เวลาว่างค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.44 (S.D. = 0.95), 2.94 (S.D. = 1.04), 2.92 (S.D. = 0.96), และ 2.94 (S.D. = 0.94) ตามลำดับ (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลโดยรวม และรายด้าน (N= 146)

พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	การแปลผล ระดับ
ความมีระเบียบวินัย	30.21	2.40	มาก
ความรับผิดชอบ	25.98	2.26	มาก
ความซื่อสัตย์	27.35	2.51	มาก
ความมีเหตุผล	20.36	2.35	มาก
ความเสียสละ	21.52	2.58	มาก
ความกตัญญูกตเวที	28.67	2.05	มาก
ความสามัคคี	21.55	2.44	มาก
ความประหยัด	17.21	2.92	ปานกลาง
ความยุติธรรม	26.16	3.22	มาก
ความอดุสาหะ	14.88	3.62	ปานกลาง
ความเมตตากรุณา	17.99	2.06	มาก
รวม	251.92	21.01	มาก

การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของบิดาและมารดา

เมื่อหาค่าความแตกต่างของภูมิลำเนา ลำดับที่ของการเกิดของนักศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา กับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล พบว่าโดยส่วนมากไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาของมารดาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีมารดามีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมของด้านความยุติธรรมมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.85, p < .024$) เมื่อเทียบกับนักศึกษาที่มีมารดามีการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่ามัธยมศึกษา เช่นเดียวกับสถานภาพความสัมพันธ์ของบิดาและมารดา พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในครอบครัวบิดามารดาแยกกันอยู่ มีความอดุสาหะมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($F = 3.62, p < .029$) เมื่อเทียบกับนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการแสดงออกถึงการมีพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล

จากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมจริยธรรม และคุณลักษณะจริยธรรมในสังคมไทย กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักและให้ความสำคัญเรื่องจริยธรรมทั่วไปเป็นอย่างมาก และสามารถยกตัวอย่างพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงจริยธรรมที่พึงมีในการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และอัตลักษณ์คุณธรรมของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ คือ ซื่อสัตย์ มีวินัย รับผิดชอบ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการชี้แนะแนวทางการประพฤติปฏิบัติดี และขัดเกลาให้บุคคลในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยสามารถสรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเหตุผล

ต่อการแสดงพฤกษกรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลได้ 3 ประการ คือ

1. ผู้มีจริยธรรมย่อมรู้จักหน้าที่ของตนเอง โดยปฏิบัติตัวตามกฎหมาย รักษาระเบียบวินัย อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม มีสติอยู่ทุกขณะจิต มีมารยาท เข้าใจในบทบาทของตนเอง ใช้ปัญญาพิจารณาไตร่ตรอง และยอมรับผลการกระทำของตนเอง มีความมุ่งมั่นพากเพียร เอาใจใส่ ละเอียดรอบคอบและให้ความสำคัญต่องานที่ทำได้เพื่อให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ อย่างเรียบร้อยตรงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล รวมไปถึงการสร้างสรรคและพัฒนาผลงานให้มีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน

2. ผู้มีจริยธรรมย่อมสามารถสร้างความไว้วางใจในสังคม โดยสร้างความปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก มีจิตสำนึกรักในบุญคุณของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณ สังคม สิ่งแวดล้อมและประเทศชาติ รวมทั้งการพูดความจริง มีความตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความจริงใจ ไม่ลำเอียง ไม่หลงงมงาย นอกจากนี้ยังต้องไม่ผูกพันอารมณ์ไว้กับความรูสึกของตนเองอีกด้วย

3. ผู้มีจริยธรรมย่อมไม่เบียดเบียนผู้อื่น โดยไม่เพิ่มทุกข์ให้กับบุคคลหรือสิ่งรอบข้าง มีความยับยั้งชั่งใจ พอเพียง เท่าเทียม เคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิความเป็นมนุษย์ ยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักแบ่งปันช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถ มีความเสียสละและอุทิศเวลาความสุขส่วนตัวเพื่อความสุขของส่วนรวม

การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยแบบพรรณานี้ เพื่อศึกษาระดับของพฤกษกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล และศึกษาเปรียบเทียบพฤกษกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสวรรค์ประชาสรรค์ นครสวรรค์ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลความแตกต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มีพฤกษกรรมทางจริยธรรม

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ คือ 9 ด้านใน 11 ด้าน ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความเสียสละ ความกตัญญู กตเวที ความสามัคคี ความยุติธรรม ความเมตตา กรุณา ยกเว้นด้านการประหยัดและความอดทน นอกจากนี้ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงจากคำถามปลายเปิดพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีพฤกษกรรมด้านการรู้จักหน้าที่ของตนเอง ด้านการสร้างควมไว้วางใจ เชื่อใจ และด้านการไม่เบียดเบียนผู้อื่น นั้นแสดงถึงนักศึกษาพยาบาลมีพฤกษกรรมทางจริยธรรมขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ ของประเทศไทย เมื่อพิจารณาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลคือ ด้านความซื่อสัตย์ เมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และเสียสละ พบว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 วพบ.สวรค์ประชาสรรค์ นครสวรรค์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของวิชาชีพพยาบาลงานวิจัยนี้ให้หลักฐานว่า นักศึกษาพยาบาล วพบ.สวรค์ประชาสรรค์ นครสวรรค์ มีพฤกษกรรมทางจริยธรรม เป็นไปตามที่วิชาชีพพยาบาลต้องการ และสอดคล้องกับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสวรรค์ซึ่งมีพฤกษกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ สุภาพอ่อนโยน เมตตา กรุณา เคารพในบุคคลอื่น รู้รักสามัคคี เสียสละ มีระเบียบวินัย มีความอดทน และมีความรับผิดชอบต่อตามลำดับ⁶ เช่นเดียวกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสวรรค์มีพฤกษกรรมจริยธรรมสูงใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีวินัย ความกตัญญู ความยุติธรรม ความเสียสละ และความรอบคอบ⁷

เมื่อเปรียบเทียบระดับความแตกต่างของการศึกษาของมารดาและสถานภาพความสัมพันธ์ของบิดามารดา พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีมารดา มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีระดับความยุติธรรมมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่ำกว่า และนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา

มีสถานภาพความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีระดับความ
อดสาหะน้อยกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีมาจากบิดา
มารดาแตกแยกกัน แสดงถึงมารดาผู้มีการศึกษามี
ส่วนช่วยเหลือหลอมพฤติกรรมของบุตรหรือธิดาซึ่ง
เป็นนักศึกษาพยาบาลให้มีความยุติธรรมในการ
ดำเนินชีวิตในสังคม เช่นเดียวกันสถานภาพความ
สัมพันธ์ของบิดามารดาอาจเป็นผลเชิงลบต่อความ
เพียรพยายามอดสาหะของนักศึกษา หรือในทางตรง
กันข้ามนักศึกษาพยาบาลที่มาจากครอบครัวแตกแยก
เป็นผลทำให้นักศึกษาพยาบาลต้องมูมานะ มีความ
เพียรพยายามอดสาหะมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่มี
ความพร้อมของครอบครัว ดังนั้นครอบครัวที่มีความ
พร้อม ควรพึงระวังในการอบรมเลี้ยงดู เพราะอาจ
เป็นผลเชิงลบต่อความอดสาหะของลูกหรือนักศึกษ
พยาบาลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ผล
การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความคิดเห็นด้านพฤติกรรม
จริยธรรม ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนีสวรรคต์ประจักษ์ นครสวรรค์ พบว่า
นักศึกษาพยาบาลให้คำจำกัดความของบุคคลที่
แสดงออกถึงการมีจริยธรรมในสังคมไทยประกอบด้วย
3 ประเด็นสำคัญ คือ การรู้จักหน้าที่ของตนเอง การ
สร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ และการไม่เบียดเบียนผู้อื่น ซึ่ง
สะท้อนให้เห็นถึงระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมตาม
จรรยาบรรณวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล ที่
แสดงออกถึงการยอมรับระเบียบกฎเกณฑ์ และการมี
ค่านิยมทางสังคมที่ถูกต้อง รวมไปถึงการอยู่ร่วมกัน
เป็นหมู่คณะได้อย่างสันติ⁸ สอดคล้องกับหลากหลาย
งานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมคุณธรรม
จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ อรุณี ทอมป์
สัน⁹ พบว่าคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล
วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคามอยู่ในระดับมาก ซึ่ง
เมื่อพิจารณาแล้วสามารถจัดระดับเป็นจริยธรรมเหนือ
กฎเกณฑ์สังคม ตามทฤษฎีการพัฒนาจริยธรรมของ
โคล์เบอร์ก ซึ่งจริยธรรมในระดับนี้บุคคลจะตีความของ
การมีจริยธรรมตามประสบการณ์ และวิจารณ์ญาณ

ของตนเอง โดยให้ความสำคัญกับสิทธิและความเสมอ
ภาค และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นจะคำนึงถึง
ประโยชน์ของส่วนรวมและความชอบธรรม¹⁰

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและ
ผดุงครรภ์ พ.ศ.2550 กำหนดว่า ผู้ประกอบวิชาชีพ
การพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องรักษารายจริยธรรม
แห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามที่
กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการพยาบาล จักต้อง รักษา
จริยธรรมในการปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพ
และต่อผู้ร่วมงาน¹¹ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่
นักศึกษาพยาบาลต้องได้รับการปลูกฝัง กล่อมเกล่า
ให้เกิดพฤติกรรมจริยธรรม¹² การศึกษาของชนุช ไชย
รัตน์และโรส ภักดีโต¹³ พบว่าทัศนคติเชิงจริยธรรม
ของนักศึกษาพยาบาลสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้โดย
การ บูรณาการสื่อการเรียนรู้หลากหลายวิธี สอดคล้อง
กับรายงานการวิจัยของวัลชนี นาคศรีสังข์ และคณะ¹⁴
พบว่ากำหนดนโยบายด้านการส่งเสริมคุณธรรม
จริยธรรมที่ชัดเจน รวมไปถึงการพัฒนาที่ครอบคลุม
ด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยให้นักศึกษา
พยาบาลเข้าค่ายธรรมะ ก็สามารถพัฒนาพฤติกรรม
จริยธรรมได้¹⁵ ทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดทัศนคติ
และพฤติกรรมจริยธรรมที่ดีงาม ส่งผลให้ระดับความ
พึงพอใจด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้ใช้บัณฑิตอยู่ใน
ระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษาของสุชาภา
คล้ายณี และคณะ¹⁶ พบว่าระดับพฤติกรรมจริยธรรม
ของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ
คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษา
พยาบาล ดังนั้น วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรคต์
ประจักษ์ นครสวรรค์ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการ
จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อ
ส่งเสริม สนับสนุนและหล่อหลอมให้แก่ศึกษา
พยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่จะก้าวเข้าสู่วิชาชีพพยาบาลใน
ระยะเวลาที่เหลืออีก 3 ปีให้เป็นบัณฑิตหรือพยาบาล
วิชาชีพที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่วิชาชีพ
พยาบาลต้องการ

ข้อเสนอแนะ

การนำผลวิจัยไปใช้

พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนา มาจากภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถอ้างอิงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของ นักศึกษาพยาบาลทั้งหมดได้

ควรมีการสอนและฝึกให้นักศึกษาพยาบาล ได้มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในด้านประหยัดและ อุตสาหะเพิ่มมากขึ้น

การทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยติดตามพฤติกรรมทาง จริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่างเดิมใน

ชั้นปีที่ 2 3 และ 4 เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาพยาบาลมี พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านใดเพิ่มมากขึ้น เมื่อเข้ามา ศึกษาในวิชาชีพพยาบาล

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรม ทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในบริบทของ วิทยาลัยพยาบาลที่แตกต่างกัน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ซึ่งได้มอบ ทุนในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนขอบคุณ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ที่ช่วยตอบ แบบสอบถาม และนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 ที่ช่วยเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัย

เอกสารอ้างอิง

1. ประภาศรี สีหอำไพ. พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2550.
2. กนกวรรณ ฉันทนะมงคล. จริยธรรมทางการพยาบาล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2562.
3. วิทยากร เชียงกุล. สภาวะการศึกษาไทย ปี 2550/2551 “ปัญหาความเสมอภาคและคุณภาพของ การศึกษาไทย”. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี คอมมิวนิเคชั่น; 2552.
4. นภชา สิงห์วีระธรรม, กิตติพร เนาว์สุวรรณ, ยุพาวดี ชันทบัลลัง, อำพล บุญเพียร, สอาด มุ่งสิน และ รุ่งอรุณ กระมุทกาญจน์. เอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสถาบันพระบรมราชชนก ตามการรับรู้ของ นักศึกษา อาจารย์ ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครอง.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 2560; 5(1), 60 - 70.
5. ลิวลี ศิริไล. จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย; 2551.
6. สุขานา คล้ายมณี, ทศนีย์ ทิพย์สูงเนิน และคณิงนิตย์ พงษ์สุวรรณ. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 2556; 6, 89 - 103.
7. วิริยาภรณ์ แสนสมรส, วิภารัตน์ ยมดิษฐ์, นิศากร เขาวรัตน์, อมรรัตน์ สว่างเกตู และนพวรรณ ดวง จันทร์. คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล: กรณีศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสวรรค์ประชารักษ์. 2560; 10(4), 144 - 159.

8. จักรี ศรีจารุเมธีญาณ. คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. วารสารแสงอีสาน. 2562; 16(1), 51 - 66.
9. อรุณี ทอมป์สัน. การศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม. 2561; นำมาจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/npuj/article/view/94089/87955>
10. Kohlberg, K. Moral stages and moralization: The cognitive-developmental approach. In T. Lickona (Ed.), *Moral Development and Behavior: Theory, Research and Social Issues* (pp. 31-53). Holt, NY: Rinehart and Winston; 1976.
11. สภาการพยาบาล. คู่มือส่งเสริมจริยธรรม สำหรับองค์การพยาบาล: กลไกและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุดทอง; 2558.
12. วิสัย คะตา, วัลนิกา ฉลากบาง, ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร และพรเทพ เสถียรนพเกล้า. พฤติกรรมจริยธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล. 2561; นำมาจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/npuj/article/view/94758/87947>
13. ชยนุช ไชยรัตน์ และโรส ภักดีโต. ผลของการสอนโดยใช้สถานการณ์ผ่านสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ต่อการ ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล. วารสาร พยาบาลสภาวิชาชีพไทย. 2561; 11(2), 204 - 218.
14. พัลลณี นาคศรีสังข์, สุพัตรา ไตรอุดมศรี และตรีตาภรณ์ สร้อยสังวาล. การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ของนักศึกษาพยาบาลในศตวรรษที่ 21. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข. 2560; 27, 32 - 45.
15. ทิพวรรณ เทียมแสน, เบญจวรรณ กันยานะ, สุทธิดา อ่อนละอ, รัชนิดา เขียนโพธิ์ และกรรณิการ์ กาศอุดม. ผลของการเข้าร่วมโครงการค่ายธรรมะต่อพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา พยาบาล. วารสารสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาภาคเหนือ. 2562; 25(2), 63 - 76.
16. สุขานา คล้ายมณี, ทศนีย์ ทิพย์สูงเนิน และคณินันต์ พงษ์สุวรรณ. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 2556; 6, 89 - 103.